

[Lannung.]

Selv om vi nok så meget ønsker en skattnedsættelse, må det siges, at for tidlig skattnedsættelse eller udækket stigning i statens udgifter vil kunne fjerne forudsætningerne navnlig for den lempeligere pengepolitik, der skal lette rationaliseringen, moderniseringen og udbygningen af vort produktionsapparat, og den vil kunne tage grundlaget bort fra den sanering og stabilisering, der er så godt i gang.

Det er afgørende vigtigt derfor, at vi holder fast ved den indledte politik. Der kræves fortsat ro og fasthed i ledelsen og dermed stabilitet og tillid til vor økonomi og det rette klima for nyt initiativ, nye investeringer og produktion til styrkelse og udbygning af vort erhvervsliv også med henblik på de store årgange af unge, der skal finde en arbejdsplads. Det er altid vigtigt, men det er ligefrem vitalt i det tidehverv, vi står i, med usikkerhed om markedsplanerne, hvor kun ét er sikkert, at vi kan komme ud for hårdt vejr og få brug for al vor konkurrenceevne.

Lad mig endelig understrege, at det forekommer mig meget løfterigt, at der i erhvervslivet spores et tiltagende initiativ og stærke ønsker om erhvervsmæssigt at udnytte den indvundne konsolidering af landets økonomi. Det er ligeledes glædeligt, at der i befolkningen er en stigende forståelse af den store betydning, det må tillægges, at der består et tillidsfuldt samarbejde mellem erhvervslivet og de offentlige myndigheder.

J. M. Pedersen: Efter at den højtærede finansminister og de foregående talere så grundigt har behandlet beløbene på finanslovsforslaget, skal jeg undlade dette og holde mig til nogle enkelte betragtninger. Indtægtsstigningerne på budgettet skyldes udelukkende de naturligt stigende indtægter hos befolkningen, ikke nye skatter. På udgiftssiden gør lignende forhold sig gældende; jeg tænker her på lønstigningerne som følge af de nye overenskomster og på den nye lønningsslov, som især har medført de store stigninger. Folkepensionsloven, som blev gennemført for et par år siden, har krævet ret betydelige beløb. Som det ærede medlem hr. Thestrup lige var inde på det: den har krævet betydelig

store beløb, end de fleste havde troet, og betydelig større beløb, end det vist var forudset ved lovens gennemførelse. Nu vil alle, der har nået den pågældende aldersgrænse, hæve deres folkepension; det er der ikke noget at sige til. Mit parti har netop ved behandlingen af lovforslaget advaret derimod og påpeget, at det ville medføre større udgifter, end man i og for sig regnede med, for nu måtte man gå ud fra, at alle ville hente pensionen. Det er ikke som med aldersrenten; den var der mange der generede sig for at hente. De velhavende henter også pensionen, selv om de ikke har brug for den, og det må man finde sig i, når det er tilladt, men det er derfor, beløbet er blevet så stort, som det kan ses på vort budget. Alt sammen er det udgifter, som skal dækkes i henhold til bestående love og overenskomster, og som må bevilges. Lov er lov, og lov skal holdes.

Jeg konstaterer med tilfredshed, at både stigende indtægter og stigende udgifter følger en nogenlunde naturlig udvikling her i samfundet.

På Grønlandsministeriets budget, som lige er blevet omtalt af det ærede medlem hr. Lannung, er der også en væsentlig forøgelse. Det er rigtigt nok, som det ærede medlem siger, at det er et lille samfund deroppe, som trænger til at støttes og hjælpes fremad, men man må vel også være en lille smule betænkelig ved et forsøg på at løfte så primitivt et samfund op på det kulturstade, vi har nu. Jeg er noget betænkelig ved de store udgifter, vi har deroppe, og vil meget henstille til den højtærede minister for Grønland, at der holdes lidt igen på udgifterne til Grønland.

På indenrigsministeriets, socialministeriets og undervisningsministeriets konti har vi de største stigninger. Stigningerne skyldes, ud over hvad folkepensionsloven medfører, hovedsagelig udgifter til sygehuse og hjem for syge, gamle, invalider og vanføre og anstalter for sindssyge og åndssvage, i det hele taget udgifter til hjælp for de samfundsborgere, som uden egen skyld ikke er i stand til at klare sig selv. Det er en samfundsopgave, som vi har pligt til at løse.

Angående anlægsudgifterne stilles der som følge af den stigende produktion og vareomsætning og den forbedrede økonomi